



Aron Modig: Vi är framtidens svenska höger

Talare
Aron Modig
Politiker

Datum
20 maj 2012

Plats
Ekerö

Vänner, unga kristdemokrater, frihetskämpar, politikens gränsvakter, framtidens svenska höger,

För sex år sedan deltog jag på mitt första riksmöte, just här i Erskinesalen på Ekerö. Det var bara några månader efter det att jag själv blivit medlem i KDU och allting kändes förstås väldigt, väldigt stort. Även om jag redan hunnit fylla 20 år och var inne på mitt andra år som handelsstudent, så var jag oerhört imponerad av de unga ombudens stora politiska kunnande och retoriska färdigheter.

Det var fascinerande att se hur så många ungdomar, precis när våren börjat tränga sig på, valde att avstå från en ledig helg hemma för att istället sitta i en förhandlingssal – i princip helt utan fönster och ljus utifrån – och diskutera huruvida ordensväsendet skulle återinrättas eller inte och om man skulle tillåtas ha kostym på riksmötesfesten...

Då hette de allra mest passionerade debattörerna Marcus Jonsson, Julia Forssmed och Daniel Sturesson. Idag är ingen av dem här. Istället är det Andreas Brager, Elin Enes och alla ni andra som vrider och vänder på argumenten under debattsessionerna, och tar en kaffe eller Fanta i riksmötes-kiosken däremellan.

Och just detta är något av det mest fantastiska och fascinerande med ungdomsorganisationer, som KDU. Att det ständigt fylls på med nya hungriga och debattlystna unga personer som suktar efter att utvecklas. Men inte bara det. Ni är också villiga att ge av er fritid – ja, av era liv – för det som ni tror på. För det som är er övertygelse om hur vi bygger ett bättre och godare samhälle.

Det är respekt! Och det är också den kanske främsta anledningen till att det är så fruktansvärt roligt att vara ordförande för det här förbundet. Stort tack för att jag får fortsätta vara det!

Vänner,

När vi senast hade riksmöte här på Ekerö var det alltså 2006. Det var maj 2006, med fyra månader kvar till riksdagsvalet som hölls denna höst. Det var ett annat Sverige än dagens. Då hade Sverige nämligen styrts av socialdemokrater under 61 av de senaste 70 åren. Vi levde i ett land där flumskolan var rådande. Där skatterna var de högsta i världen och där kärnkraftverk stängdes ned, trots att det enda alternativet var energi från smutsig tysk och polsk brunkol. Vi levde i ett Sverige som i många avseenden var sämre än idag.

Det ena av borgerlighetens primära trumfkort inför valet 2006 stavades ”Allians för Sverige”. Årtionden av trassliga försök till samarbeten de borgerliga partierna emellan hade växlats mot ett regeringsalternativ som plötsligt stod starkare än vänstersidans. Alliansen framstod som ett tryggare och mer intressant alternativ för väljarna, med en tydligare och mer relevant idé för framtidens samhälle. Det borgerliga samarbete som i augusti 2004 lanserades genom en debattartikel i Dagens Nyheter är redan historiskt och har satt starka och tydliga avtryck på det svenska samhället.

Det andra ess som borgerligheten då hade i skjortärmen var arbetslinjen. Genom jobbskatteavdrag skulle skatten för de som arbetade stegvis sänkas, liksom bidragen till de som inte jobbade. Det skulle helt enkelt löna sig bättre att arbeta. Det var bra, och det var en argumentation som tilltalade Sveriges plikttrogna mittenväljare.

Det blev också succé! Sedan Kristdemokraterna, Moderaterna, Folkpartiet och Centerpartiet tillsammans vann riksdagsvalet och tog över regeringsmakten har mycket hänt som gjort Sverige både bättre och mer frihetligt. Utöver arbetslinjen har en ny skollag införts i syfte att bygga en skola med kunskap och ordning och reda i fokus. Det har blivit billigare att anställa unga. Valfriheten har ökat väsentligt inom välfärden och det statliga ägandet har minskat. Straffen på grova våldsbrott har höjts. Och med hjälp av skatteavdrag för hushållsnära tjänster har vi inte bara fått fler vita jobb, utan tusentals familjer har också fått större möjligheter att spendera mer tid på det de allra helst vill göra.

Då vi sedan gick till val tillsammans igen, år 2010, hade världen drabbats av finanskrisen. De ekonomiska svallvågorna gick höga, banker föll och stora

budgetunderskott spreds över världen. I denna tid stod Sverige starkt och i valrörelsen blev ”stabila statsfinanser” borgerlighetens nya ledord. Tillsammans med våra allianskollegor lyckades vi vinna valet på nytt.

Arbetslinje, jobbskatteavdrag och budgetbalans är därför uttryck som väljarna starkt förknippar med alliansregeringen idag. Det är förstås bra. Men om vi stannar där, kommer vi varken att vinna valen 2014 eller fortsätta göra Sverige friare.

När vi går till val nästa gång kommer Alliansen att ha suttit vid makten i åtta år. Det är den längsta sammanhängande period som så har skett i det moderna Sverige. Vi har med andra ord en historisk chans att föra vårt land i en tydligt mer borgerlig och frihetlig riktning. Men denna möjlighet riskerar att gå förlorad då regeringen i alltför hög grad fokuserar på att förvalta välfärdsstaten, i stället för att utveckla nya möjligheter för människorna, civilsamhället och näringslivet att växa.

Med anledning av detta är det idag många som anklagar regeringen för att vara idélös. Och visst ligger det mycket i det. Det största hotet mot borgerligheten idag är nämligen inte den splittrade vänsteroppositionen, som med Stefan Löfven i spetsen stiger i opinionsundersökningarna. Det största hotet utgörs av borgerligheten själv. Och om vi inte lyckas få fart på den interna idédebatten så ligger vi tyvärr illa till.

Jag har vid några tillfällen under det senaste året efterfrågat en svensk motsvarighet till den amerikanska Tea Party-rörelsen, ni vet den borgerliga gräsrotsrörelse där borta i USA som förenas av sitt motstånd mot statliga stödpaket till bankerna och kraftiga utbyggnader av den offentliga sektorn.

Med det menar jag att det hade varit nyttigt med en utomparlamentarisk oppositionsrörelse också i Sverige, som kunde granska och kritisera regeringen från ett borgerligt perspektiv. En sådan rörelse hade varit vital för just den borgerliga idédebatten och för att tvinga regeringen att ständigt stå på tå. Men också för att förhindra att mittpunkten i svensk politik flyttas åt vänster.

Omdanandet av Moderaterna till Nya Moderaterna, och bildandet av Alliansen har, som jag påtalade inledningsvis, inneburit mycket gott för svensk borgerlighet. Men det har också, ställt bortom varje tvivel, medfört att såväl

spänstigheten som frihetssträvan i svensk politik har försvagats.

I avsaknaden av en svensk Tea Party-rörelse, en ohelig allians av liberaler och konservativa, fyller de borgerliga ungdomsförbunden väldigt viktiga roller. Det är vi som ska förse våra moderpartier med framtidens ledare, framtidens idéer och framtidens politik. Det är ett stort ansvar och en viktig uppgift. Men självklart ska vi ta oss an den och göra vårt yttersta för att komma med relevanta bidrag!

Och vi som kristdemokrater har väldigt mycket att komma med på det idépolitiska området. Vi tillför ett unikt perspektiv i svensk politik.

Vänner,

För några veckor sedan var jag inbjuden som talare till Liberala ungdomsförbundets stora vårutbildning i Stockholm. Jag hade fått en väldigt konkret uppgift – nämligen att kritisera liberalismen. Ett i sammanhanget kanske inte så tacksamt uppdrag.

Ju mer jag tänkte på det här, desto tydligare blev det dock för mig hur och varför kristdemokratin och liberalismen skiljer sig åt. Så jag satte ihop några slides och tog glatt bussen ut till Nacka för att totalsåga såväl deras människosyn som seras syn på frihet och det mesta däremellan. Självklart delar vi en hel del sakpolitiska åsikter med liberalerna, men när det kommer till de grundläggande värderingarna så skiljer sig liberalismen och kristdemokratin väldigt mycket åt.

Efter att jag, utan uppehåll, kört mina 45 minuter så kan jag säga att skogen av luf:arnas händer i luften hade fått den mest passionerade lärare att bli avundsjuk. Och de twittrade också flitigt. Jag minns särskilt en tweet.

”Man måste erkänna att @aronmodig är ganska cool som ställer sig inför 75 st liberaler och trashar liberalismen totalt.”

Och det är sant. Jag trashade liberalismen då, och jag gör det gärna igen. För jag är helt övertygad om att det är kristdemokratin som utgör grunden för framtidens borgerlighet. Inte liberalismen.

Vänner,

Det finns många anledningar till det.

För det första handlar det om de värderingar som ligger till grund för vår politik. Den kristdemokratiska värdegrunden är någonting fantastiskt och väldigt djupt. Den säger mycket om människans natur, om att vi har såväl materiella och själsliga som andliga behov.

Vår politiska filosofi vilar på insikten om att allt inte går att mäta i pengar, utan att det finns saker som är större och viktigare. Vi blir inte lyckliga enbart av att få mer pengar eller saker, vi blir lyckligare av att ha människor runt omkring oss som vi älskar och blir älskade av.

Men vår värdegrund säger också att vi som människor är ofullkomliga och därför är det viktigt att de människor som vi lever i gemenskap med talar om för oss när vi gör fel. Men också uppmuntrar oss när vi gör rätt. Det är att bry sig om sin nästa och att behandla andra som vi själva vill bli behandlade. Det är för mig att ta socialt ansvar och att sätta människovärdet i centrum.

Som en logisk konsekvens av att vi är ofullkomliga kan vi välja mellan rätt och fel. Vi är utrustade med ett förnuft som vi alla kan använda bara vi ges rätt förutsättningar för det. På så sätt växer vi som människor och blir våra bästa jag.

Och det är det som är min roll som politiker. Att se till att skapa förutsättningar för alla människor, i och utanför Sverige, att växa och bli sina bästa jag. Kort sagt, att skaffa sig ett liv!

För det andra handlar det om synen på frihet. Vi måste ständigt och konsekvent driva opinion för ett successivt ökande av friheten i samhället, för den enskilda människan och för familjerna. Det handlar då om att argumentera för fortsatta skattesänkningar – eftersom det ger människor större inflytande över sina egna liv – men också om att ytterligare driva på för ökad valfrihet inom välfärden. Människor är olika och var och en måste i största möjliga mån få möjlighet att leva sitt liv som man vill.

Just detta kan nog de flesta alliansanhängare ställa upp på. Men vi kristdemokrater skiljer ut oss på så sätt att vi vågar stå upp för friheten även om det exempelvis visar sig att den leder till att män och kvinnor göra olika livsval.

Ja, vi står också upp för deras rätt att välja, även om Folkpartiet tycker att de väljer fel. Som en konsekvens av detta är vi det enda politiska alternativet för familjer som själva vill välja hur de ska forma sina liv och sin vardag.

Då vi talar om frihet är det dock ofrånkomligt att också lägga till dess parhäst – det personliga ansvarstagandet. Det vill säga det ansvar vi alla har för oss själva och våra handlingar men också för våra medmänniskor och vår omgivning.

Detta kan låta självklart. Men som inte minst David Lega påpekade under sitt anförande här igår har Sverige en historia som bygger på allt annat än på principen om det personliga ansvarstagandet. Istället har alla möjliga yttre förklaringsmodeller använts för att urskulda att människor misslyckas. Det har handlat om dålig ekonomi, dålig barndom, att man bott i hyresrätt. Kort och gott, det har i för stor utsträckning varit ”samhället” som fått ta ansvaret för att enskilda människor halkat in på villospår i livet.

Det som ligger bakom detta sätt att se på ansvar är att vi under för lång tid vaggats in i en falsk trygghet om att det alltid finns någon annan som löser våra problem, oavsett om det rör sig om ekonomiska, sociala eller familjerelaterade frågor. Det offentliga har helt enkelt alltid funnits där, med sin ambition att lösa alla möjliga problem och frågor, och därigenom undergrävt just ansvarstagandet och moralen hos människorna.

I ett klassiskt experiment av amerikanska forskare lät man barn sitta ensamma i ett rum med en chokladkaka. Om barnet inte åt av chokladen så fördubblades den efter en timme. Vissa barn åt chokladen direkt, andra väntade tills de hade samlat på sig stora mängder choklad. Allt eftersom barnen växte upp visade det sig att de barn som kunnat vänta utan att äta upp chokladen klarade sig bättre i skolan, mer sällan gick arbetslösa och genomgick färre skilsmässor.

Som politisk kraft måste vi undvika att ge väljarna chokladkakor i utbyte mot röster. Som krisdemokrater måste vi sträva efter att rulla tillbaka det offentligas makt och inflytande till förmån för människors frihet och ansvarstagande. Som Ronald Reagan en gång sade (fritt översatt): ”De elva mest förskräckliga ord jag känner till är: ‘Jag kommer från staten, och jag är här för att hjälpa.’”

Vänner,

Vid sidan om betonandet av värderingar och synen på frihet och det personliga ansvarstagandet är gemenskapstanken en mycket central princip för oss kristdemokrater.

Det är ingen nyhet att vi är ensamma i svensk politik om att prata om familjen och det civila samhället som något positivt. Där andra politiska krafter ropar ”död åt familjen”, menar vi i stället att familjen ska stärkas och valfriheten för den utvecklas.

Starka och fungerande familjer skapar goda uppväxtvillkor för barn och unga. Ingen familj fungerar perfekt, men för de allra flesta skapar den en trygg punkt i livet.

Insikten om detta behov av gemenskap är en sak som skiljer ut oss kristdemokrater från individualistiska liberaler och kollektivistiska socialister. Vi vet att varken staten eller en hög ekonomisk tillväxt kan ersätta människors längtan efter gemenskap och barns behov av sina föräldrar.

Jag är fullt medveten om att detta sätt att resonera kan uppfattas som främmande för en del människor i Sverige. Det socialdemokratiska maktinnehavet – och det moderata övertagandet av dess idéer – har gjort att mycket av de naturliga gemenskaperna och det personliga ansvarstagandet har eroderat i vårt samhälle.

I Sverige ägnade socialdemokratiska regeringar årtionden åt att försvaga det civila samhället. Staten, kommuner och landsting svälde. Det offentliga tog på sig allt mer av beslutanderätt, varpå staten och samhället tenderade att bli synonymer.

Detta har i sin tur vaggat in såväl politiker som andra människor i en falsk tro på att det offentliga kan lösa alla problem – att solidaritet människor emellan är överflödigt. Det har varit förödande. Mellan stat- och individnivå behövs ett starkt civilsamhälle som ger frihet och mer gemenskap.

Det civila samhället, med allt det ideella arbete som utförs inom bland annat idrottsrörelsen, församlingar, välgörenhetsorganisationer och liknande, utgör en enormt betydelsefull del av Sverige.

Det är inte minst en väldigt viktig skola för många unga. Många är vi som i olika delar av civilsamhället övat upp vår sociala förmåga, fått uppleva känslan av kamratskap, fått pröva på hur man arbetar tillsammans i ett lag och lära oss betydelsen av ett gott uppförande mot våra medmänniskor.

Ett livskraftigt civilt samhälle bidrar helt enkelt till en gemensam etik och tydliga värderingar. Därför måste vi ständigt titta på hur vi kan förbättra förutsättningarna för det civila samhället.

Vänner,

Den femte ideologiska aspekt jag vill lyfta fram är vikten av att vi lyckas bryta det monopol som vänstern tycks ha tagit på begreppet rättvisa. För oss är inte rättvisa synonymt med att alla världens medborgare är precis likadana, precis lika bra på allting och har precis lika mycket pengar – oavsett prestation. För oss handlar rättvisa istället om att alla människor har möjlighet att påverka sin egen situation genom att det finns möjligheter till social rörlighet.

Vi kristdemokrater tillhör en bred internationell politisk strömning som bygger på principen om det lika, unika och okränkbara människovärdet. För oss är det en självklarhet att alla människor har en oåterkallelig rätt till ett drägligt liv.

Ingen ska behöva leva i fattigdom, och vi har en moralisk förpliktelse att visa solidaritet med svaga och utsatta. Men, med det sagt: samtidigt måste alla människor ges möjlighet att växa utifrån sina förutsättningar. Ingen ska tryckas ned i avundsjukans eller Jantelagens namn.

Som ung kristdemokrat ser jag det därför som en av de allra viktigaste samhällsutmaningarna inför framtiden att bekämpa fattigdomen – inte att bekämpa rikedom. Därför ska vi exempelvis ha en skola och sjukvård i världsklass och som är tillgänglig för alla.

Men samtidigt måste flit och hårt arbete alltid löna sig, varför vi också behöver fortsätta sänka skatten på arbete, utbildning och företagande. Att bekämpa fattigdom och skapa ett välfärdssamhälle är bara möjligt om fler tillåts vara med och bidra till det gemensamma bästa genom eget arbete.

Vänner,

För mig handlar politik inte bara om sakfrågor och om dagsaktuella händelser, även om detta också naturligtvis är viktigt. För mig handlar politik i grunden om att på lång sikt skapa förutsättningar för ett gott samhälle. Detta gör vi inte om vi reducerar politiken till att bara handla om en blind och döv arbetslinje. Politiken måste utgå ifrån en helhetssyn på människan och ha sin förankring i en fast värdegrund.

Alla ungdomsförbund håller dock inte med om detta. I vintras gav Muf ett nyårslöfte till sina medlemmar. Jag citerar:

”Vi ser vår viktigaste uppgift som att vara en relevant röst för unga människor. Vi tror inte att vi gör detta genom att låta statskicket bli en prioriterad fråga. Inte heller gör vi detta genom att försöka göra anti-feminismen till vår viktigaste fråga. Vårt svar är istället att det handlar om jobb och skola.”

Jag citerar vidare:

”För vår del innebär detta färre grubblerier över vad döda gamla överklassgubbar från andra århundraden tyckte och tänkte – oavsett om de var poeter, filosofer eller författare.”

Man kanske kan ana vilka piken är riktad mot...

Oavsett vilket skrev vår egen Hugo (Fievet) en väldigt bra replik på detta i en artikel i Svensk Tidskrift, där han klargjorde sin och vår syn på vilka grundpremissor all politik ska utgå ifrån.

Han skrev:

”Vi unga kristdemokrater menar att all politik utgår ifrån värderingar och idéer. Vi sätter därför som nyårslöfte för 2012 att ha Sveriges mest vitala idédebatt inom borgerligheten i allmänhet och inom ungdomspolitiken i synnerhet. För ett trovärdigt och framsynt politiskt arbete krävs fördjupade kunskaper och kontinuerlig diskussion kring den egna ideologiska utgångspunkten.”

Precis så tycker jag att ett politiskt ungdomsförbund ska jobba. Utifrån våra grundvärderingar angriper vi samhällsproblem och skapar förutsättningar för

människor i deras vardag. I längden duger det inte att bara fokusera på ett fåtal frågor som är dagsaktuella. Vi måste också veta vart vi kommer ifrån, varför vi tycker som vi gör och vart vi är på väg. Detta kan vi bara lyckas med om vi upprätthåller en levande idédebatt!

Så förbundsvänner,

Låt mig göra ett medskick till er alla:

Fortsätt läsa. Ja, läs mer än tidigare. Fortsätt förkovra er, även om det handlar om döda gamla överklassgubbar. Fortsätt att stå upp för, och applådera, de institutioner – monarkin inräknad – som ni ser som viktiga för att vi ska upprätthålla ett stabilt och gott samhälle.

Fortsätt att ta fajten med feminismen, eftersom det är en frihetsinskränkande ideologi! Fortsätt! För i det långa loppet kommer vi ingenstans – och vi hittar definitivt inga lösningar på några samhällsproblem – om vi inte står starkt och tryggt förankrade i vår egen idétradition. Glöm aldrig det!

Vänner,

Framtidens borgerliga beslutsfattare måste utgå ifrån insikten om att samhället är större än staten. Tal om tvångskvotering av föräldraförsäkringen måste ersättas med en politik som ger familjer mer makt över sin vardag.

Såväl skattebördan på vanliga löntagare som de höga marginalsatterna – straffskatten på utbildning, flit och hårt arbete – måste sänkas markant. Fler människor ska ges förutsättningar och möjlighet att ta ansvar för sin egen ekonomi och så få som möjligt ska vara beroende av bidragssystem av olika slag.

Företagande måste aktivt uppmuntras, det fria näringslivet skyddas och arbetsmarknaden göras mer flexibel med mindre lagstiftning. Ett starkare försvar ska garantera vår frihet och demokrati. Ett perspektivskifte till förmån för brottsoffret måste till inom rättspolitik. Det civila samhället ska ges kraft att vårda de traditioner och institutioner som byggts upp i Sverige.

Men med ökad egenmakt följer också ansvar att visa solidaritet och medmänsklighet gentemot omgivningen. Gemenskapstanken är därför något

som sträcker sig bortom både egocentrisk individualism och förtryckande kollektivism.

Ensidigt självförverkligande eller Jantelagstänkande har här ingen plats. Det har däremot insikten om att samhällets viktigaste värden inte kan mätas i pengar. De stavas istället frihet, ansvar, flit, gemenskap, medmänsklighet, förtroende och tillit.

Vi är en ny generation av unga borgerliga politiker, som avvisar både den socialliberala viljan att detaljstyra människors liv och den egoistiskt anstrukna nyliberala hållningen.

Vi är framtidens svenska höger, som istället talar om värdet av gemensamma och universella normer och värderingar som grund för samhället. Det är nämligen i den fasta värdegrunden som vi kan förena dåtid med nutid, och det är med utgångspunkt i den som vi ska forma vår framtid!

Vänner,

Låt mig avslutningsvis få påminna om ett par saker.

KDU är ett ungdomsförbund vars medlemsantal har vuxit de två senaste åren. Vi är fler deltagare på detta riksmöte än vad vi var när vi samlades i Eskilstuna för ett år sedan. Vi ser en väldigt glädjande utveckling, i termer av aktivitet och engagemang, på många håll i landet, inte minst i Norrland.

Vi är en aktiv, stark och skarp röst i både den idémässiga och den sakpolitiska debatten. Och för detta får vi också mycket beröm från ett stort antal borgerliga politiker, ledarsidor och opinionsbildare.

Våra före detta företrädare på nationell och distriktsnivå, flyttar fram sina positioner inom vårt moderparti Kristdemokraterna.

Vi för en diskussion på detta riksmöte, inte minst under torsdagskvällen, som inget annat ungdomsförbund är i närheten av vad gäller både djup och bredd. Det finns nämligen inget ungdomsförbund i Sverige som så tydligt står upp för sina grundläggande principer, värderingar och sin ideologi som KDU gör.

Trots detta ska vi naturligtvis inte vara nöjda. Men, vi har all anledning att vara stolta! Nu kämpar vi vidare och jobbar på inför valen 2014. Tack för att ni har lyssnat!

Taggar

2010-tal, 2012, Kristdemokraterna, Man, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/aaron-modig-vi-ar-framtidens-svenska-hoger>